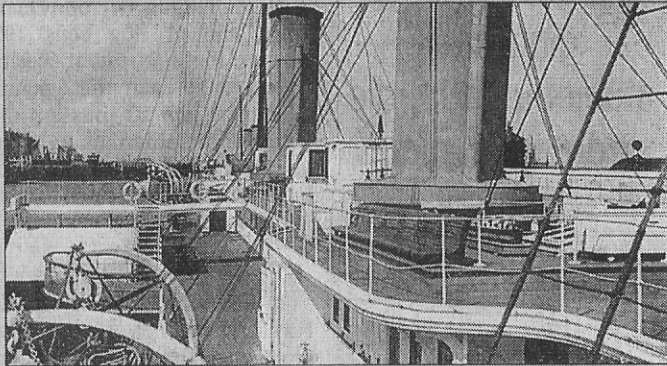


Omer Vilain over de tijd van toen

De glorie van de maalboten

Hoe vlug de geschiedenis gaat, blijkt het uit het feit dat de RMT eind deze maand vijf jaar geleden opgedoekt is. Bij de Oostendenaars zijn nog heel wat anecdotes bekend uit de tijd toen de *maalboten* tussen Oostende en Dover vaarden.

De lijn kende haar ontstaan in 1846 onder Koning Leopold I. Steeds was de lijn het paradijs van de kuststad. De eerste schepen waren rader-



Zicht op het dek van de Prinses Clémentine.

schepen. Toen de schroeven opkwamen, betekende dit een grote verbetering. Zo ook toen er van kolen naar mazout kon worden overgeschakeld. Een reis duurde vanaf toen amper nog drie uur.

Hoeveel mensen hebben er nog herinnering aan de

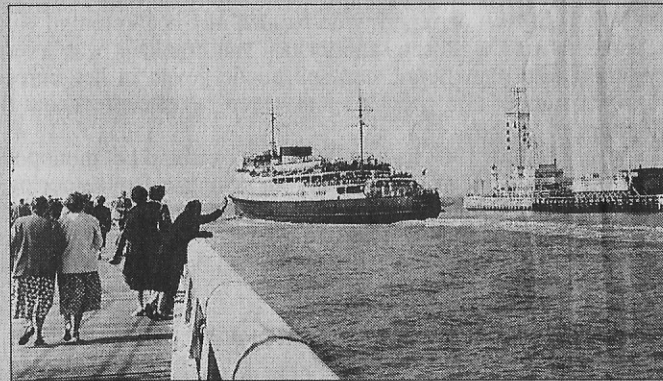
RMT? Men kan al beginnen met de eerste jaren toen al onze vorsten geregeld naar Engeland trokken. Ook bekend is de sjah van Perzië, die zo opgetogen was dat hij één van de schepen wilde kopen. Toen men hem er op wees dat hij in eigen land geen mannen had

om een dergelijk schip te besturen, antwoordde hij doodleuk: „Dan koop ik de mannen mee.”

Prentkaarten

Bij de eerste prentkaarten die uitkwamen, waren er spotkaarten die toonden hoe reizigers zich moesten vastklampen terwijl ze door de schommelingen van het schip aan het braken waren. Meer en meer werd het een mode om er enkele dagen op uit te trekken. Voor de Britten waren de *maalboten* een mooie gelegenheid om naar het continent te komen. Vooral rond Pasen waren de Engelsen op post. Tientallen liefhebbersvoetbalgroepen waren eveneens van de partij.

Voor de Oostendenaars zijn de *maalboten* dikwijls ook de



Vanop het staketsel de maalboten nazwaaien, behoorde tot de charme van de Oostendse haven.

herinnering aan de vlucht naar Engeland in 1914 en in 1940 om aan de Duitse bezetter te ontsnappen. Tijdens de oorlog deden de schepen bovendien dienst als transportschip voor de troepen of in WO I zelfs als hospitaalschip.

Zoveel herinneringen, zoveel spijt en verdriet. Vele RMT-mannen kunnen er nog steeds niet over spreken hoe zij vijf jaar geleden vroegtijdig een einde aan hun loopbaan zagen komen.